

РЕШЕНИЕ

№ 7262

гр. София, 03.12.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 05.11.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Евгения Иванова

ЧЛЕНОВЕ: Маруся Йорданова

Цветанка Паунова

при участието на секретаря Макрина Христова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **9047** по описа за **2021** година докладвано от съдия Евгения Иванова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е образувано по касационна жалба на [фирма] ЕИК[ЕИК] ,представявано от Й. Я. ,чрез адв.Г.Т. срещу Решение от 15.07.2021г,постановено по нахд № 20148/2019г по описа на СРС , 122 състав ,потвърждаващо НП№441043-F484138/07.06.2019г ,издадено от директора на ТД на НАП С. . В жалбата се сочат доводи за съществено нарушение на процесуалните правила и материалния закон-касационни основания по чл.348 ал.1 от НПК. Конкретизира се ,че съдът неправилно приема липсата на нарушение на чл.34 ал.1 от ЗАНН ,позовавайки се на ТР№ 1/2015 по т.д№ 1/2014г на ВКС ,както и че не са налице предпоставките на чл.28 от ЗАНН. Счита ,че въззивния съд безкритично е възприел обвинителната теза на АНО , че твърдяното нарушение попада в хипотезата на чл.182 ал.1 от ЗДДС ,при което размера на наложената санкция многократно надхвърля необходимото за постигане на целите на закона. Иска се отмяна на оспореното решение и отмяна на НП№441043-F484138/07.06.2019г ,издадено от директора на ТД на НАП С. .

В съд.заседание ,касатора не изпраща представител и не взема становище по същество на спора.

Ответника ,също не изпраща представител . Представени са писмени бележки от 04.11.2021г ,в които се съдържат доводи за неоснователност на касационната жалба и искане за оставяне в сила на Решението на СРС

Представителя на СГП намира жалбата за неоснователна.

С обжалваното пред СРС наказателно постановление № 441043-F484138/07.06.2019г , издадено от директора на ТД на НАП С. е било санкционирано дружеството – касатор, за извършено нарушение по чл.124 ал.2 от ЗДДС, тъй като в срока по чл.125, ал.5 от ЗДДС, за данъчен период 01.10.2018г. - 31.10.2018г, дружеството [фирма] ЕИК[ЕИК] е подало справка-декларация по ЗДДС заедно с отчетните регистри по чл.124 ЗДДС с деклариран резултат ДДС за внасяне в размер на 3 790,87 лева. След справка в информационната система на НАП, обаче било установено , че през този период дружеството-жалбоподател е издало на [фирма] фактура 184/16.10.2018г с данъчна основа 160 600,21 лева и ДДС 32 120, 04 лева по договор от 01.06.2018г. В дневника за продажби за м.октомври 2018г, подаден в ТД на НАП С. на 14.11.2018г., касатора не е отразил тази издадена от него фактура, въпреки задължението по чл.124, ал.2 от ЗДДС да стори това, което е довело до определяне на данъка в по- малък размер - с 32 120,04 лева. Процесната фактура ,била отчетена с подаването на 14.01.2019г на справката-декларация за м.декември 2018г., заедно с отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС за м.декември 2018г. Въззивния съд е възприел фактическата обстановка , описана в решението му като е съобразил събраното в хода на административната проверка писмени доказателства,обясненията на страните и свидетелските показания и е направил извод за безспорна установеност на нарушението от обективна страна.Посочено е , че съставеният АУАН и оспорваното НП са издадени от компетентни органи, в предвидената от закона писмена форма и съдържание - чл. 42 и чл. 57 от ЗАНН, при спазване на установения ред и в сроковете, предвидени в чл. 34, ал. 1 и ал. 3 от ЗАНН. Процесите АУАН и НП били съставени без допуснати съществени нарушения на процесуалния закон, които да обусловят отмяната на атакуваното наказателно постановление на формално основание. Съдът е приел , че обжалваното наказателно постановление е законосъобразно и с оглед правилното приложение на материалния закон.

Тези изводи настоящата съдебна инстанция намира за неправилни и противоречащи на материалния закон, поради следното :

Приложената от административнонаказващия орган санкционна разпоредба на чл. 182 ал.1 от ЗДДС не кореспондира с текстовото описание на нарушението и посочената като нарушена материална разпоредба . Изложеният порок на НП води до съществено нарушаване правото на защита на санкционираното лице, поради невъзможността му да разбере ясно и недвусмислено за какво именно нарушение е ангажирана отговорността му. Налице е неправилно отнасяне на нарушената материално правна норма към санкционната такава, тоест неправилна правна квалификация на административното нарушение с оглед приложимата санкционна норма. Нарушението е съществено, тъй като се засяга правото на защита на санкционирания субект.Изрично в АУАН ,НП и въззивното решение е посочено ,че фактура 184/16.10.2018г с данъчна основа 160 600,21 лева и ДДС 32 120, 04 лева е отразена в дневника за продажби за дан.период м.12.2018г , видно от подадените в ТД на НАПСофия , справка –декларация по ЗДДС ,заедно с отчетните регистри по чл.124 от ЗДДС с вх.№ 22031368022/14.01.2019г. Съгласно чл.182 ал.2 от ЗДДС, когато регистрираното лице е издало или отразило данъчния документ в периода, следващ данъчния период, в който документът е следвало да бъде издаден или отразен, глобата, съответно имуществената санкция, е в размер 25 на сто от определения в по-малък размер данък, но не по-малко от 250 лв. Именно тази разпоредба е била

приложимата санкционна норма в конкретния случай, доколкото същата съответства на установената фактическа обстановка и е по-благоприятна за нарушителя, предвид степента на опасност на извършеното от последния административно нарушение.

Не е ясно какво е имал предвид въззивния съд, посочвайки следното: „С оглед отразяването на фактура № 184/16.10.2018г. едва в справка-декларация от 14.01.2019 г., а не в тази подадена на 14.01.2019г., съдът намира, че не е изпълнено условието за приложение на тази привилегирована разпоредба, а именно - документът не е отразен в периода, следващ периода в който е следвало да стори това“.

Съгласно чл.125 ал.5 от ЗДДС „Декларациите по ал. 1 и 2 и отчетните регистри по ал. 3 се подават до 14-о число включително на месеца, следващ данъчния период, за който се отнасят“ т.е отразявайки фактурата за м.декември 2018г, касатора е подал СД по ЗДДС и дневниците за продажби в срок до 14.01.2019.

Относно възражението за изтекъл срок по чл.34 ал.1 от ЗАНН, настоящия състав намира същото за основателно.

Действително срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН започва да тече от пълното и обективно установяване на всички факти, релевантни към съставомерността и авторството на нарушението. Данни за съставомерността и авторството на нарушението са били налични в информационните масиви на НАП още на 14.01.2019г, когато е била подадена СД вх.№ 22031368022/14.01.2019г и процесуалното бездействие на адм.орган да осъществява текущ контрол за спазване на данъчното законодателство е в пряка връзка с прилагането на сроковете по чл.34 от ЗАНН. Неоправдано е изчакването на възлагане на специална проверка от горестоящ адм.орган, за да бъде установено извършеното нарушение, най-малко защото нарушението може да остане несанкционирано, поради късното му откриване и изтичане на срока по чл.34 ал.2 от ЗАНН.

Следователно, в случая нарушението на чл.124 ал.2 от ЗДДС е могло да бъде констатирано още при подаване на СД по ЗДДС на 14.01.2018г т.е преди възлагане на проверка с резолюция на гл.инспектор по приходите от 09.04.2019г.

В този смисъл посочената дата 14.01.2019 г. може да се приеме като дата, на която е открито извършеното нарушение на разпоредбите на ЗДДС и АУАН за констатираното нарушение да се издаде до 14.04.2019г. Предвид изложеното, към момента на издаването на процесния АУАН, а именно: 30.04.2019 г., срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН е бил изтекъл. Визираните в чл. 34 от ЗАНН срокове са преклузивни и след изтичането на тези срокове е налице процесуално основание за прекратяване на административно-наказателното производство. Издаването на наказателно постановление при наличието на основания за прекратяване на производството е съществено нарушение на процесуалните правила и е основание за отмяна на обжалваното наказателно постановление като незаконосъобразно.

Възражението за липса на предпоставките за прилагане на чл.28 от ЗАНН е подробно аргументирано от въззивния съд и настоящия състав го споделя и не следва да го преповтаря.

Предвид изложеното, оспореното решение на Софийския районен съд, с което е потвърдено НП№441043-F484138/07.06.2019г, издадено от директора на ТД на НАП С., следва да бъде отменено, като бъде отменено и наказателното постановление, предмет на проверка от Софийския районен съд.

Разноски от касатора не са претендирани, поради което такива не следва да се присъждат.

По изложените съображения на основание чл. 222, ал. 1 АПК, предл. първо, във вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН, Административен съд - София град, VI-ти касационен състав,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение от 15.07.2021г, постановено по нахд № 20148/2019г по описа на СРС, 122 състав

ОТМЕНЯ НП №441043-F484138/07.06.2019г ,издадено от директора на ТД на НАП С. ,с което на [фирма] ЕИК[ЕИК] ,представлявано от Й. Я. е наложено адм.наказание „имуществена санкция“ в размер на 32120.04лв ,на основание чл.182 ал.1 от ЗДДС.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: